

[Peter Larsen.]

belsler, der udfoldes for at øge afsætningsmulighederne for en stærkt voksende produktion.

Jeg kunne måske i denne forbindelse finde anledning til at pege på det mærkelige i, at man har skåret beløbet ned fra 20 mill. kr. over en 3-årig periode til nu at være 10 mill. kr. over en 2-årig periode, samtidig med at man udvider området for lovens virke; men det må vi jo se lidt nærmere på i udvalget.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at man netop dyrker dette område lidt kraftigt. Hovedvægten må og skal ligge på selve afsætningen og vel her navnlig på de eksportfremmende foranstaltninger. Det er en interesse, som man ikke alene har inden for gartnerierhvervet; der er også en samfundsmæssig interesse i at øge eksportmulighederne. Selv om man kan hævde, og i nogen grad med rette, at eksporten på en række væsentlige områder er steget ganske betydeligt, så mærker man inden for dette erhverv også, at markedsopdelingen i Europa har fremkaldt adskillige vanskeligheder. Det drejer sig ikke alene om forhøjede toldsatser; det drejer sig også om, at visse restriktioner begynder at gøre sig gældende.

Dertil skal så føjes, at vi formentlig på disse områder som følge af den nye landbrugsordning i fællesmarkedet, hvad gartnerierhvervet og frugtavlens angår, står over for nye problemer, problemer, som man ikke helt kan overse i øjeblikket, men problemer, som vi i forbindelse med en revision af loven nødvendigvis må være opmærksom på. Der går jo visse rygter i øjeblikket, som tyder på, at fællesmarkedet har i sinde at stoppe for visse varegrupper som dem, der kommer fra gartnerisektoren; derfor er det et af de områder, hvor vi må følge udviklingen med opmærksomhed og forsøge på, hvis dette marked går tabt, at søge nye veje som erstatning.

Hvis vi kommer i en sådan situation, vil det være helt naturligt at rejse det spørgsmål, om de i § 6 foreslåede beløb på henholdsvis 2 mill. kr. og 3 mill. kr. er tilstrækkelige, og om disse beløb står i et rimeligt forhold til den samfundsmæssige interesse i at forbedre vilkårene for afsætningen af gartneriprodukter. Jeg tviv-

ler på, at de gør det, hvis man forestiller sig og er opmærksom på de vanskeligheder, der kan komme, med den meget store betydning for hele erhvervets fremtid.

Jeg skal gerne erkende, at det foreliggende lovforslag betyder et fremskridt, en forbedring i forhold til den nugældende lov, idet de uændrede beløb foreslås anvendt over en kun 2-årig periode mod tidligere 3 år. Jeg vil dog i samme åndedrag slå fast, at selv om den hidtidige lov opererer med 3 år, så har ordningen reelt kun virket i 2 år; der er altså ikke tale om en udvidelse af beløbsrammen. Det er et af de spørgsmål, som venstre lægger vægt på at få undersøgt og overvejet i udvalget ud fra den betragtning, at vi tror, det er nødvendigt her at stille større beløb til rådighed.

Jeg vil i den forbindelse også gerne pege på, om man ikke burde overveje at fjerne den opdeling, som i øjeblikket finder sted vedrørende de afsætningsfremmende muligheder. For øjeblikket skelner loven mellem afsætning på hjemmemarkedet og fremme af udførslen af frugt. Er det rimeligt at oprettholde denne fordeling, selv om det økonomiske grundlag i loven jo viser sig at bygge på to forskellige ting? Jeg tror, at vi skal overveje, om det ikke ville være bedre og billigere at kunne foretage et samlet fremskud med hensyn til afsætning. Det ville reklamemæssigt set også kunne virke mere effektivt og billigere, hvis man samlet kunne fremstille det materiale, der skal anvendes begge steder. Det betyder jo blot, at man kan lade de afgifter, som frugtavlerne betaler for den del, der går på hjemmemarkedet, indgå i den fond, som ifølge loven består, og dér sammen med statens bidrag alene danne grundlag for hele afsætningen. Dette forhold giver ingen ændring af virkningerne for de danske forbrugere, og derfor tror jeg, at man ud fra erhvervets interesse burde gøre en lille smule mere ved dette.

Det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen bemærkede, at der var en vis utilfredshed med hensyn til de hjemlige sorteringsregler, og at disse ikke blev overholdt. Må jeg til dette sige, at det er jo ikke lovens skyld. Jeg er helt overbevist om, at de regler, som er udarbejdet ifølge denne lov, er klare og utvetydige, og derfor må problemet ligge et andet sted. De regler, der gælder med